

“Əl-ələ tut gedək” təqdim olundu

Sona Vəliyeva: “Bu kompozisiyada Xumar Qədimovanın həyata, sənətə, şeirə olan yüksək münasibətini gördüm”

Dünya Beynəlxalq Mətbuat Mərkəzində müğənni Xumar Qədimovanın “Əl-ələ tut gedək” adlı kompozisiyasının təqdimat mərasimi keçirildi. Tədbirdə “Kaspi” qəzetinin təsisçisi, MTRŞ-nin üzvü, şairə Sonə Vəliyeva, pedaqoq, teleşənəqədçi, professor Qulu Məhərrəmli, “525-ci qəzet”in baş redaktoru, Yazıçılar Birliyinin katibi Rəşad Məcid, əməkdar jurnalist Flora Xəlilzadə və digər ictimaiyyət, media nümayəndələri iştirak edirdi. Qeyd edək ki, “Əl-ələ tut gedək” kompozisiyasının sözləri Sonə xanım Vəliyevaya, musiqisi isə Xumar Qədimovaya məxsusdur.

Tədbirdə ilk çıxış edən Rəşad Məcid iki yaradıcı xanımın möhtəşəm bir kompozisiyasını izləməyə topladıqlarını qeyd etdi: “Sona xanımla Xumar Qədimovanın ilk işbirliyi deyil. Belə ki, Xumar xanımın 2012-ci ildə ifa etdiyi “Şükür ki, ölməmişəm” adlı mahnısının müəllifi də məhz Sonə xanım Vəliyevadır. Siz Xumar xanımın ifasında fərqli bir kompozisiya izləyəcəksiniz. Xumar Qədimovanın musiqisi, səsi, ifası mənim üçün çox əzizdir. Onun bundan əvvəlki kompozisiyası mənim müəllifi olduğum “Bir də gəlməyəcək mənim tək qadın” mahnısıdır. “Əl-ələ tut gedək” kompozisiyasında Alim Qasımov, Nurəddin Mehdiqanlı kimi sənətkarlarımız da iştirak edib”.

Rəşad Məcid vurğuladı ki, Xumar xanımın səsinə qeyri-adilik var. Onun əvvəlki bəstələri də digər ifa etdiyi mahnılardan çox seçilir. Çünki onun ifası çox xarizmatik və səhrilidir: “O, bir müddət qeybə çəkilir və gözələnildikdən sonra gözəl bir kompozisiya ilə öz tamaşaçılarını sevindirir. Hesab edirəm ki, “Əl-ələ tut gedək” kompozisiyası “Sevgi harayı”nın davamıdır. Bu klipdə siz mahnının sözləri ilə musiqisinin necə vəhdət təşkil etdiyini görə bilərsiniz. Hiss etdim ki, Xumar xanım o sözləri duyub, yaşayıb, onu musiqi dilinə çevirə bilib. Şairin xoşbəxtliyi ondadır ki, onun yazdığı şeiri ifaçı duyaraq, alt qatdakı mənanı hiss edərək ifa etsin. Kompozisiyanın əvvəlində “Əl-ələ tut gedək” sakit, həzin şəkildə səslənirsə, sona yaxın bu bir hökm kimi, həyəcanla, tələb kimi səslənir. İnsanları sözlərin altında gizlənən o qata aparıb çıxarır.

*Bir daş altda, bir daş üstə,
Bu dağın dərdini oyatma.
Yurd yerinin köz üstündə,
Qalanan küllün dağıtma.
Belə oxuma, sən Allah,
Dağ çəkmə közəren dağa.
Əl-ələ tut gedək qardaş,
Dağa sadağa olmağa.*

Burada “Əl-ələ tut gedək” çağırışında da böyük mübaliğə, əzm var. Hesab edirəm ki, burada sözlərin müəllifi Sonə xanımın da şeirə öz yozumu var”.

Sona Vəliyeva çıxışında əvvəlcə Xumar xanıma təşəkkürünü bildirdi. Qeyd etdi ki, “Əl-ələ tut gedək” mahnısının sözlərini xalq mahnımızdan təsirlənərək yazıb: “Şeirən sözləri -

*Bu dağın o üzündə
Ceyran otlar düzündə
Mən yarımı tanıram
Qoşa xal var üzündə*

- xalq mahnımızdan alınan təəssürətdən yaranıb”. S.Vəliyeva “Əl-ələ tut gedək” şeirinin

X.Qədimovanın üreyində hansısa hisslər yaratdığına görə sevinmədiyini dilə gətirdi: “Azərbaycanın əsas dərdi olan işğal edilmiş torpaqlarımız, o dağlar hamımızdır. Ona görə biz həmrəy olmalıyıq. Mahnının gücü-qüvvəsi elədir ki, o, səslənəndə kütləvi şəkildə yayılır, insanlar istər-istəməz onu dinləyir. Mənim düşüncəmdə çoxlu sevgi şeirləri yaranı, oxuna, rəğbət də qazana bilər. Xumar xanımın bütün ifalarını dinləmişəm. Xumar Qədimova “Şükür ki, ölməmişəm” şeirinə müraciət etmək istədiyini bildirəndə dedim ki, bu, sərbəst qafiyə şəklində yazılmış bir şeirdir. Bunu necə ifa edəcəksən? Ancaq ifanı dinlədikdə, doğrudan da çox təəccübləndim. Bu qənaətə gəldim ki, insan şeiri ümumiləşdirib çoxlarının üreyindən keçən mahnı janrına çevirə bilirsə, bu, artıq onun ustalıqıdır. Bu mahnını dinləyən insanlar sonradan mənimlə əlaqə saxlayıb söylədilər ki, “siz sanki bu şeiri mənim həyatım, arzularım haqqında yazmışınız”, dedilər ki, “sanki bizim vəsiyyətimizi dilə gətirmisiniz”. İnsan öləndə unudulmur, unudulanda ölür. Dünyasını dəyişsə də hər gün yada düşən, xalq, millət, yaxınları, doğmaları üçün əziz xatirələr qoyub gedən insan həyatda varmı kimi xatırlanır. Bu mənada, mən Xumar xanımın həyata, sənətə, şeirə olan münasibətini gördüm. Onun həyat fəlsəfəsinə olan münasibəti çox yüksəkdir”.

Sona Vəliyeva bu kompozisiyanı hazır vəziyyətdə izlədiyini bildirdi. Qeyd etdi ki, bu klipdə rəssamlıqda yeni janr olan novatorluqdan istifadə olunub. Qumla işləmələrin sonunda Azərbaycan xəritəsi meydana gəlir: Bütövlükdə Azərbaycan millətinin düşüncəsində sərhədləri qorumaq varsa, doğrudan da biz xoşbəxt millətlik. Burada mən vətənpərvərliyə olan münasibəti gördüm. Hesab edirəm ki, bu kompozisiyada Alim müəllimin ifası, “Savalan” qrupunun iştirakı, Xumar xanımın tapıntıları - hamısı birlikdə vəhdət təşkil edir. Sonda isə bir həmrəylik gördüm. Ümid edirəm ki, bu kompozisiya xalqımız üçün düşərli, uğurlu olacaq. Hər

zaman həmrəy olaq”.

Xumar Qədimova isə “Şükür ki, ölməmişəm” sözləri ilə öz çıxışına başladı: “Bunu əbəs yerə demirəm. Tam səmimiyyətimlə deyirəm ki, bu iş başa çatana, onu ərsəyə gətirənə qədər şükür ki, ölmədim. Sonə xanımın hisslərinə, onun qələminə, vətənimə, torpağıma olan sevgimi nümayiş etdirdim. Bu kompozisiyaya canımı qoydum. Şükürlər olsun ki, ortalığa gözəl bir nəticə çıxdı. Bundan əvvəl Sonə xanımın əsərinə müraciət etmişdim və o, tamaşaçılar tərəfindən böyük rəğbətlə qarşılanmışdı. Hesab edirəm ki, bu kompozisiya da seviləcək və insanların yaddaşından silinməyəcək. Xəbəriniz olsun ki, Sonə xanımın növbəti bir şeirini də ifa edəcəm. Bu da möhtəşəm bir layihə olacaq. İnşallah, o layihə də həyata keçirəndən sonra deyərəm ki, şükür ki, ölməmişəm. Bu haqda gələcəkdə xəbər

tutacaqsınız”.

Əməkdar jurnalist Flora Xəlilzadə çıxışında Xumar Qədimovanın pərəstişkarı olduğunu və onun bütün mahnılarını sevərək dinlədiyini bildirdi: “Kompozisiyanı izlədikdə çox kövrəldim. Çünki doğulduğum, uşaqlığımın keçdiyi o dağlara əlim çatmır. Xumar xanımla və Sonə xanımla ürək-dən təbrik edirəm. Hesab edirəm ki, söz mükəmməl olanda, səs onu gözəl şəkildə çatdırır bilir. Mən Xumar xanımın sə-

sinin vurğunuyam. Azərbaycanda gözəl səsə malik müğənnilərimiz çoxdur. Onların səsinin sirrini tapmağa, rənglərlə işləməyə çalışmışam. Onun haqqında nə qədər yazsam da, ancaq səsinin sirrini tapa bilmirəm. Mənim üçün xoşdur ki, Xumar xanımın səsi mənim aləmində bir yağışa bənzəyir. O yağış suya həsrət olan, cadar-cadar olmuş torpağa nur gətirir. Xoşbəxtlik ondadır ki, o yağış çəməne yağsa, görün o zaman gülün, çiçəyin ətri necə olar. Söz mükəmməl olanda, səs insanlara daha təsirli və tez çatır. Yeni ancaq təkcə səsə qulaq asırsan ki, o səs səni haralara aparsın. Müğənninin ahəngində, nəfəsində gələn o səsin mənası nədir? Burada səs də, söz də, musiqi də bir-birini o qədər tamamlayır ki, bunları sözlə ifadə edə bilmirəm”.

Qulu Məhərrəmli də hər iki müəllifi təbrik edərək kompozisiyanın gözəlliyindən danışdı: “Bu tip kompozisiyalardan insanlar enerji yığır. Bu kompozisiyanın ideyası mənə çox xoş təsir bağışladı. Mahnının sözlərində çağırışa səslənən o kəlmələr doğrudan da insanın qanına qədər

işləyir. Mən bu kompozisiyanı insanlara bir çağırış hesab etdim. Mənə elə gəldi ki, bu kompozisiya sanki gələcəkdə hansısa böyük əsərə gedən bir yolun pilləsidir. Mən hər zaman Sonə xanımın şeirlərini təklikdə oxuyuram. Çünki sakitlikdə onun şeirlərini daha çox hiss edirsən. Onun şeirləri məni duyğulandırır. Çağırışdakı bu sözlər məni daha çox cəlb etdi - “Biz işığın və həqiqətin tərəfindəyik”. Arzu edirəm ki, siz həmişə işığın və həqiqətin tərəfində olasınız. Çünki bu ikisi birləşdikdə böyük əsərlər yaratmaq olar”.

Jurnalist Bəxtiyar Qaraca isə “Əl-ələ tut gedək” kompozisiyasını son dövrlər yazılan mahnılardan müqayisə etdi: “Son zamanlar çoxlu sözlər yazılır. Onlar efirdə nümayiş olunsada, qısa zamanda yaddaşlardan silinir. Bu kompozisiyanı dinlədikdə isə, düşündüm ki, doğrudan da bu gün gözəl əsərlərə ehtiyac var. Sonə xanımın şeirləri tamamilə fərqli şeirlərdir. Təbii ki, burada Xumar xanımın da şeirə xüsusi yanaşması olub. Kompozisiyanı dinlədikdə görürük ki, sanki sözlər bu musiqi, musiqi də bu sözlər üçün yazılıb. Hər iki sənətkarı təbrik edirəm”.

Qeyd edək ki, klipin rejissoru Ramil Ağasıyevdir. Klipdə instrumental ifa isə Hikmət Aslanova məxsusdur.

Xəyalə Reis

